

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu **JUDr. M. K.**, narodeného X., bytom v T., ul. N. č.X, proti žalovanému **1/ Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, Trenčín, Štefánikova ul. č. 20** a **2/ Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava, Špitálska ul. č. 8**, o odňatie parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 5. apríla 2011, č.k. 13Sp/12/2010-51, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 5. apríla 2011, č.k. 13Sp/12/2010-51, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 5. apríla 2011, č.k. 13Sp/12/2010-51, podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou žalobca žiadal o preskúmanie rozhodnutia žalovaného 1/ z 24. marca 2010 číslo 2010/39034/156488/OPČ/SKY a rozhodnutia žalovaného 2/ z 23. júna 2010 číslo AA/2010/08028-NSVOPČ, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie žalovaného 1/ o odňatí parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím podľa § 45 ods. 13 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z.z.“), ktorý preukaz bol žalobcovi

vyhotovený na základe rozhodnutia úradu z 28. apríla 2009 číslo 09/26179/127590/OPČ/SKY podľa § 14 ods. 6 cit. zákona.

Podľa odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa v správnom konaní bol spoľahlivo zistený skutkový stav so správnym právnym záverom. Podľa záverov lekárskeho posudkového lekárovi z 24. marca 2010 a z 11. júna 2010 u žalobcu došlo k takému zlepšeniu v zdravotnom stave žalobcu, ktoré mali vplyv na posúdenie odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, že bolo potrebné rozhodnúť o odňatí parkovacieho preukazu.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie. Namietal, že jeho zdravotný stav nebol zhodnotený správne, lebo dôvody pre ktoré mu bol pridelený parkovací preukaz, trvajú aj v súčasnosti. Uviedol, že jeho zdravotné problémy pri vystupovaní z vozidiel hromadnej dopravy (stráca rovnováhu pri pohľade z výšky na schody) neboli zhodnotené, nebola zaprotokolovaná jeho žiadosť o prizvanie nezávislého znalca. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vrátil vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žiadali napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Uviedli, že rozhodnutie o odňatí parkovacieho preukazu vychádza zo zistených skutočností a opiera sa o odborné lekárske posudky o zdravotnom stave žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250s OSP) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 15 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. na účely parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím sa vypracúva len lekársky posudok podľa § 11 ods. 13 alebo § 11 ods. 15.

Podľa § 11 ods. 13 zákona č. 477/2008 Z.z. na účely parkovacieho preukazu lekársky posudok obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom alebo či fyzická osoba má praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu.

Na účely rozhodovania o preukaze sa komplexný posudok nevypracúva a vypracúva sa lekársky posudok § 11 ods. 12 alebo podľa § 11 ods. 15 (§ 15 ods. 5 zákona č. 477/2008 Z.z.).

Podľa § 45 ods. 14 prvá veta zákona č. 447/2008 Z.z. príslušný orgán rozhodne o odňatí preukazu alebo parkovacieho preukazu a o povinnosti vrátiť preukaz alebo parkovací preukaz, ak sa zistí, že fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím nespĺňa podmienky podľa § 17 ods. 1 na vyhotovenie preukazu alebo parkovacieho preukazu ustanovené týmto zákonom alebo preukaz alebo parkovací preukaz sa vyhotovil neprávom, ak sa zmenia skutočnosti rozhodujúce na trvanie nároku na preukaz alebo parkovací preukaz alebo fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím sa na písomnú výzvu príslušného orgánu nepodrobí vyšetreniu zdravotného stavu alebo sa nepodrobí posúdeniu zdravotného stavu alebo opätovnému posúdeniu zdravotného stavu, a bola na tento dôsledok v písomnej výzve upozornená. Fyzická osoba je povinná vrátiť preukaz alebo parkovací preukaz do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o jeho odňatí.

Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ fyzická osoba nespĺňa podmienky na vyhotovenie parkovacieho preukazu, t.j. nie je odkázaná podľa posudku na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 alebo má praktickú slepotu alebo úplnú slepotu oboch očí (§ 17 ods. 1 zákona č.447/2008 Z.z.) príslušný správny orgán rozhodne o jeho odňatí.

Podľa vyššie uvedených ustanovení na účely rozhodnutia o priznaní a tiež odňatí parkovacieho preukazu sa nevyhotovuje komplexný lekársky posudok, ako sa žalobca mylne domnieva. Nezohľadňujú sa všetky zdravotné ťažkosti, ktoré fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím má. Posudkový lekár posudzuje túto fyzickú osobu len z hľadiska jej odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a tiež z hľadiska zdravotného postihnutia praktickou alebo úplnou slepotou oboch očí.

V prejednávanej veci žalovaný 1/ rozhodnutím z 24. marca 2010 číslo 2010/39034/156488/OPC/SKY, žalobcovi odňal parkovací preukaz na základe lekárskeho posudku MUDr. E.Ď., posudkovej lekárky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, vyhotoveného 3. marca 2010 podľa § 11 zákona č. 447/2008 Z.z. a posudku tohto úradu z 24. marca 2010 vydaného podľa § 15 ods. 3 cit. zákona.

Posudková činnosť na účely kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu je lekárska posudková činnosť a sociálna posudková činnosť, ktorú vykonáva posudkový lekár príslušného orgánu (§ 10 ods. 1 a ods. 12 cit. zákona).

Posudková lekárka MUDr. E. Ď. v lekárskom posudku na základe odborných lekárskeho nálezov (a to: z prepúšťacej správy zo 6. februára 2009, z výsledkov z traumatológie z 5. januára 2009, zo psychológie, z geriatrickej, neurológie z 5. januára 2009 a zo 14. decembra 2009, FRO nálezu z 23. februára 2010 a z kardiológie z 22. februára 2010) stanovila žalobcovi mieru funkčnej poruchy 60 % s druhom zdravotného postihnutia, srdce a obehové ústrojenstvo a s vyjadrením, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Dospela k záveru, že zdravotný stav žalobcu oproti zdravotnému stavu posudzovanému pre rokom, čo sa týka mobility a sebestačnosti sa zlepšil.

V lekárskom posudku posudkovej lekárky ústredia MUDr. J. R. z 11. júna 2010 číslo AA/2010/08028-NSVOPC, vydaného na základe odvolania žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného 1/ vyplýva, že z celkovej anamnézy a z nálezov odborných vyšetrení, ktoré absolvoval žalobca (rehabilitačné 23. februára 2010, kardiologické z 22. februára 2010, neurologické z 14. decembra 2009) je podľa prílohy č.3 zákona č.447/2008 Z.z. miera funkčnej poruchy - 60%. Súčasne sa vyjadrila, že žalobca nie je fyzickou osobou odkázanou na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, lebo je schopný premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy, nastupovať, vystupovať z neho udržať sa a zvládať iné situácie v ňom so sprievodcom. Ani nemá praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí. Kontrolu nepovažovala za potrebnú.

V uvedeného je preukázané, že posudkové lekárky posudzovali zdravotný stav žalobcu za obdobie od vydania parkovacieho preukazu do opätovného posúdenia jeho zdravotného stavu. Zhodne dospeli k záveru, že zdravotný stav žalobcu sa zlepšil v mobilite a v sebestačnosti, teda došlo k zmene rozhodných skutočností pre trvanie nároku na

parkovací preukaz, ktorý je určený na uplatnenie výhod v cestnej premávke (§ 17 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z.,)

V preskúmvanej veci bolo pritom potrebné vyhádzať z § 249 ods. 2 OSP, podľa ktorého pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Ďalšie doklady alebo lekárske nálezy, ktoré by spochybnili správnosť záverov posudkových lekárov však žalobca nepredložil ani v odvolacom konaní, preto súd nemohol akceptovať jeho námietku, že sa v konaní riadne brániť, lebo jeho návrhy na doplnenie odborných vyšetrení neboli doložené dôkazmi, spochybňujúcimi správnosť odborných lekárskeho záverov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že krajský súd v napadnutom rozsudku v dostatočnom rozsahu preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne a v odôvodnení sa zaoberal námietkami žalobcu uvedenými v žalobe, ktoré sú v podstate rovnaké ako sú uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu.

Žalobca v odvolaní nespochybnil hodnoverným spôsobom objektivnosť lekárskeho posudkov o zlepšení jeho zdravotného stavu dokonca v období, od ktorého mu bol parkovací preukaz pridelený. Poukázal na iné zdravotné postihnutia, ktoré na podmienku pridelenia resp. zotrvania prideleného parkovacieho preukazu nemajú žiaden vplyv.

Dostatočne bolo preukázané, že zdravotné postihnutie žalobcu síce spĺňa podmienky ťažkého zdravotného postihnutia, ale z dôvodu zlepšenia zdravotného stavu žalobca nie je osobou, odkázanou na individuálnu osobnú prepravu a ani nie je postihnutý praktickou alebo úplnou slepotou oboch očí.

Pokiaľ žalovaní 1/ a 2/ rozhodovali na základe vyššie uvedených lekárskeho posudkov, postupovali v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 447/2008 Z.z.

Odvolací súd preto považuje za správny právny názor súdu prvého stupňa, že žalovaní 1/ a 2/ pri rozhodnutí o odňatí parkovacieho preukazu postupovali v súlade so zákonom. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

Podľa § 250k ods. 1 OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

V prejednávanej veci žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto odvolací súd mu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania (§ 250k ods. 1 a § 246c OSP)

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. augusta 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová